

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.762 van 1 december 1999
in de zaak A. 85.304/X-9052.**

In zake : Christian de LIMBURG STIRUM,
wonende te 3090 OVERIJSE,
Notelarenstraat 60

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Christian de LIMBURG STIRUM op 8 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 4 mei 1999 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor het verbouwen van drie bestaande woningen tot één woning, op een perceel gelegen te Overijse, Notelarenstraat, kadastraal bekend sectie C, nrs. 870k, 871c, 872b, 873c en 874a;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 13 september
1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
20 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VAN DER CRUYSSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekende partij een drievoudig nadeel inroept : zonder schorsing "staat op evidente wijze vast dat de litigieuze woning zal verkrotten, wat onherstelbare schade meebrengt", "verzoeker, die geïnvesteerd heeft in het gebouw, zal deze belegging zien verwateren indien de woning niet tijdig zal kunnen worden verbouwd" en er is het moreel nadeel doordat de rechtmatige verwachtingen van verzoekende partij niet worden ingewilligd;

Overwegende dat blijkens de foto's in het administratief dossier de woningen waarop de geweigerde bouwaanvraag slaat in een vergevorderde staat van verval

lijken te verkeren; dat de woningen reeds in een stedenbouwkundig attest nr. 2 van 7 februari 1990 "krotwoningen" worden genoemd; dat volgens de bestreden beslissing een gedeelte van het dak is ingezakt en de gevels en het schrijnwerk zich in een algemene bouwvallige staat bevinden; dat de onduidelijke foto's van de verzoekende partij en de verklaring van 4 januari 1999 van architect HOFFAIT daar niet tegen opwegen; dat het eerste ingeroepen nadeel zich thans al gerealiseerd lijkt te hebben, zodat een schorsing de verzoekende partij er dus niet voor zou kunnen behoeden;

Overwegende dat het "pecuniaire nadeel" dat verzoekende partij lijdt doordat haar "belegging" dreigt te "verwateren" niet gecijferd wordt; dat niet wordt aangetoond, noch vanzelf duidelijk is dat het om een ernstig nadeel gaat; dat een pecuniair nadeel in principe ook niet moeilijk herstelbaar is;

Overwegende dat het aangevoerde moreel nadeel beweerdelijk hieruit voortvloeit dat het vertrouwen van verzoekende partij dat de gevraagde bouwvergunning haar zou worden verleend, niet gehonoreerd werd; dat, zo weliswaar de bestreden beslissing de inlossing van de verwachtingen van de verzoekende partij in de weg staat, dit obstakel door een eventuele vernietiging van de beslissing zal worden weggenomen; dat het moreel nadeel niet moeilijk herstelbaar is;

Overwegende dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij ten gevolge van de bestreden beslissing dreigt een nadeel te lijden dat zowel ernstig als moeilijk te herstellen is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een december 1900 negenennegentig, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. LUST.